

Butcher Boy

En film som balanserar mellan skratt och förtvivlan, mellan komedi och tragedi i sin berättelse om hur den unge arbetarkillen Francie sviks av sina föräldrar och vänner på ett så genomgripande sätt att katastrofen blir oundviklig. Filmen bygger på en bok med samma namn av Patrick McCabe.

Åldersrekommendation:
från åk 7

En filmhandledning av
Anders Nyman

Filmens handling

Det är tidigt sextioal i den lilla irländska landsortsstaden Carn. Tolvåriga Francie Brady lever med sin alkoholiserade pappa och deprimerade mamma i ett enkelt arbetarklasshem. Den mesta tiden tillbringar han tillsammans med bästa kompisens Joe. De fiskar i floden, de klär sig som indianer och leker och fantiserar. På teve ser Francie bilder från kalla krigets konflikthårdar, kärnvapenkrig hotar, det är tiden för Kuba-krisen. Vi ser att Francie är en mycket aktiv och drivande kille, orädd, charmig och lite gränslös. Han gör tokiga saker.

En dag spelar Francie och Joe ett spratt med den lite ängsligt förnäme skolkamraten Phillip, son till Mrs Nugent. Men Mrs Nugent vet att tala för sig, hon stormar hem till Bradys och skäller ut mamman efter noter och kallar familjen för grisar.

Mamman får ett nervöst sammanbrott och tas in på sjukhus. När hon kommer hem igen bjuder hon in till en släkträff för morbror Alo från London. Hon bakar hysteriskt mycket kakor och kalaset blir förstas misslyckat, pappan super och slåss. Francie rymmer till Dublin och när han kommer tillbaka med en present till sin mamma har hon hunnit ta livet av sig. Många skyller hennes död på Francies vilda leverne.

Nu går allt raskt utför för Francie. I sin vanmakt bryter han sig in hos Mrs Nugent och vandaliserar hemmet. Filmens berättarröst speglar Francies inre kval och starka ambivalens. Han sätts på en katolsk uppfostringsanstalt. På anstalten blir han snabbt killarnas ledare så yngre han är. Han börjar också få synen om Jungfru

Francie leker indianer med bästa kompisens Joe i en film med mycket svärta, starka känslor och lite komik.

Maria. När han antastas sexuellt av en präst lyckas han komma ut och bort från anstalten.

Hemma är Francies pappa döende och bästa kompisens Joe har svikit honom och blivit kompis med Phillip Nugent. Allt snurrar runt, han får hallucinationer om Jungfru Maria samt om kärnvapen som sprängs i sjön nära Carn, om muterade insektsmonster som rider på hästar i ett brinnande, öde land med döda grisar. Francie får jobb i stadens slakteri. Han gör ett desperat besök på Joes skola och försöker övertala honom att bli hans kompis igen, men han körs brutalt därifrån. Pappan dör i länsstolen i hemmet. Francie håller pappans död hemlig, nu förstår vi att Francie själv är närmast tokig. Hans starka hat och fixering vid fru Nugent gör att han nu tar livet av henne med en slaktpipistol och styckar hennes kropp – vilket vi inte ser i bild – och smetar ner hennes hem med blodet.

Hela staden jagar Francie som till en början lyckas undkomma och gömmer sig i hans och Joes gamla gömställe nere vid floden. Men vuxenvärlden fångar in honom, han placeras på ett psykiatriskt sjukhus och filmen klipper över till nutid där han just – nu en vuxen man – släpps ut i frihet, till det verkliga livet. Han får en sista syn med Jungfru Maria som ger honom en blomma, en snödroppe.

När barn dödar

Ytterst sällan inträffar det djupt tragiska att barn dödar. När det händer

blir uppmärksamheten kring det inträffade desto större. Stort utrymme ges i media åt spekulationer och diskussioner kring hur något sådant kan hända, vad de bakomliggande orsakerna kan tänkas vara, vad som hade kunnat göras för att förhindra och förebygga.

Under de senaste åren är det främst två fall där barn har dödat som har blivit föremål för en sådan omfattande uppmärksamhet. 1993 fördes den treåriga James Bulger bort från ett varuhus i Liverpool i England av två tioåriga pojkar. De observerades av förbipasserande och påstod då att James Bulger var deras lillebror. Sedan torterade de och dödade honom för att sedan i sina nerblodade kläder dröja sig kvar i en videouthyringsbutik.

Hösten 1998 dödades 4-åriga Kevin av två pojkar i Arvika. Enligt uppgifter i pressen blev pojkarna osams under lek vilket resulterade i att Kevin blev misshandlad och dödad. Efteråt försökte pojkarna, bägge under tio år, gömma Kevin.

I den diskussion som följde på dessa händelser har frågan ställts om barns lek på detta sätt kan "urarta" så att någon dödas, vilket psykologisk expertis med bestämdhet avvisar. Man poängterar att när något sådant händer är det undantagslöst ett uttryck för att det är försummade och miss-handlade barn det handlar om.

Man har diskuterat medias skildring av händelserna. I England publicerades tidigt namnen på pojkarna

som dödade James. Enligt uppgifter i pressen behövde pojkarna skyddas för att inte lynchas av en uppretad och hämndlysten allmänhet. De ställdes inför rätta och blev också dömda till långa straff och inläsning. I Sverige gör vi inte så. Pojkarna och deras familjer får psykiatrisk hjälp och deras namn lämnas inte ut.

★ Diskutera med utgångspunkt i *Butcher Boy* vad era egna reaktioner när barn begår grymma handlingar och hur ni tycker att samhället bör och skall reagera. Går det att leva sig in i hur de känner som vill hämnas på så små barn som tioåringar? I Sverige är man straffmyndig när man är 15 år men de flesta i den åldern blir ändå överlämnade till socialtjänsten för vård. Det är ovanligt att unga människor läses in i Sverige även om de begått svåra brott. Är det rätt? Vad tycker ni om det engelska systemet där barn döms i domstol till långa straff som innebär att de blir inlåsta?

Ett aktuellt och angeläget tema

Av och till ställs vi inför skildringar av grymt, meningslöst och till synes obegripligt våld, ibland utfört av unga och mycket unga. Frågorna vi då ställer oss är av typen: Hur kan detta ske? Vem bär ansvaret, vad kan vi göra för att förhindra våldet?

Berättelsen om Francie Brady är bland annat en skildring av sådant våld, men med det tillägget att vi som tittare också blir inviterade till att försöka förstå och leva oss in i vad det är som sker med Francie som gör att han i denna berättelse utvecklas "från buspojke till mördare". I någon mån hjälper oss filmen att förstå vad som, åtminstone i Francies fall ryms i en sådan utveckling. Vi får ta del av Francies bedrövliga hemförhållanden, hans utsatthet i den lilla staden där "alla vet allt om alla", hur han utsätts för den ena förlusten, det ena sveket efter det andra, hur han delvis lever i en fantasivärld där TV-tittande och seriehjältar verkar ha ett stort inflytande.

När Francie vill införa speciella "gristullar" för Mrs Nugent och hennes son på stadens gator och faktiskt hindrar henne från att passera verkar Francie inte bry sig om att andra observerar honom. Han berättar också om gristullarna för kvinnorna i affären efteråt.

Är detta en realistisk skildring av en pojke som håller på att förlora kontakten med verkligheten, eller är filmens drastiska berättarform en eftergift åt berättelsen, såtillvida att vi som tittare ska förstå vad som åtminstone på ett fantasiplan rör sig inom Francie. Det är ju faktiskt så att det görs en del för Francie i filmen. Han får både komma till någon slags vårdinstitution och till ett psykiatriskt

sjukhus. Dessutom blir han erbjuden arbete hos Mr Leddy på slakteriet.

★ Varför fungerar inte detta i alla fall, tror ni? Vad är det i Francies uppväxt som hade den absolut största betydelsen för att han till slut blev en mördare?

★ Kan man säga att berättelsen om Francie Brady är en realistisk skildring av ett barns utsatthet och grymhet? Ge exempel på vad som skulle kunna vara överdrifter eller osannolikheter i berättelsen om Francie.

★ Diskutera med varandra när i filmen Francie först signalerar att han är i riskzonen och på väg att råka illa ut. Vem borde ha förstått att något sådant skulle kunna inträffa och vad skulle man kunna ha gjort för att förhindra det som skedde.

Fantasi och verklighet

Under filmens förtexter ser vi dramatiska bilder ur serietidningar. En av dessa bilder får så småningom liv, den där en figur ligger bandagerad i en sjukhussäng, och så börjar berättelsen om Francie Brady. Detta anslag handlar om gränserna mellan fantasi och verklighet. Är det en saga som ska berättas eller ska det handla om vad som händer eller skulle kunna hända i verkligheten? Detta tema återkommer genom hela filmen, ibland mycket tydligt som när vi får se hur en atombomb detonerar i det vackra irländska landskapet, liksom bilderna av den brinnande staden med alla grisliken efter förintelsen, eller när Francie ser den heliga jungfru Maria.

Vi förstår också efter hand att fantiserandet, inspirerat av serietidningar och TV har stor betydelse för Francie. Han skyller vid något tillfälle sin egen olycka på "Den enarmade" som är skurken i en äventyrsserie från den tiden. Fantiserandet och äventyrens värld är också en viktig del i vänskapen mellan Francie och Joe Purcell. Tänker vi oss att Francie har ett rikt inre liv och att fantasierna kan tjäna som tillflyktsorter i en mycket konfliktylld tillvaro kan det kanske vara intressant att förlägga delar av filmens handling till något som utspelar sig inom Francie, på ett fantasiplan. Han ger ibland uttryck för att Mrs Nugent är en alien, eller möjligtvis en kommunist som världen måste befrias ifrån eller bara som någon som kommit emellan och lagt sig i hans och Joes blodsbrödraskap.

Filmens handling förs framåt av en berättande röst som vi förstår är Francie som vuxen. Den berättande rösten är ibland distanserad och neutral, ibland mycket närvarande och agerar med i filmens handling. Så sker när berättarrösten har "grisskola" med Francie, förhör honom om vad en gris kan tänkas göra när Francie är i färd med att vandalisera familjen Nugents hem. Berättarrösten

bidrar till att gränserna mellan fantasi och verklighet suddas ut. Vi vet inte om berättarrösten berättar om något som hänt eller något som han önskade skulle inträffa.

★ Kan det vara så att "gristullen", hans rymning till Dublin innan mammas död, till och med mordet på Mrs Nugent är något som Francie fantiserar om som en utväg ur den återvändsgränd han befinner sig i. Diskutera och ge exempel på hur vi använder oss av vår fantasi för att handskas med svårigheter.

★ Vad kan regissörens avsikt ha varit med att låta berättarrösten spela den här rollen? Vilka perspektiv har berättaren på det som händer? Vad förmedlar berättaren när det gäller våra känslor och hur vi uppfattar Francie? Försök att med några enkla ord beskriva Francie såsom ni uppfattar honom i filmen och försök analysera, så konkret som möjligt vad det är som gör att ni uppfattar honom så!

Den yttre verkligheten och den inre

Filmens intrig utspelas mot en bakgrund av den svartvita televisionens rapporter av Kubakrisen, hotet om ett eventuellt förestående atombombskrig, avlösta av spännande äventyrs-serier i början av sextioalet. För kvinnorna i affären är hoten om världens undergång mycket påtagliga vilket de ofta samtalar om. Men den bomb som hotar förgöra världen tickar också inuti Francie. Här använder sig regissören Neil Jordan av ett bildspråk som känns igen av alla som försökt intressera sig för våldets psykologi. Att "sitta på en bomb" eller att känna sig som en "tickande bomb" är väl använda metaforer för instängt raseri.

Det lilla irländska samhället och dess människor, deras sätt att förhålla sig till världen i ett tidigt sextioal blir till den yttre verklighet som både speglar och förstärker det som rör sig i Francie Bradys inre. I Francies inre värld projiceras det hot han upplever inifrån sig själv på Mrs Nugent.

Det godas kamp mot det onda

Detta klassiska tema hanteras på flera nivåer i *Butcher Boy*. I seriernas värld, i motsättningen mellan öst och väst, mellan rik och fattig, i mötet mellan traditionella värderingar med stark förankring på irländsk landsbygd och ett modernt samhälle.

Kampen mellan ont och gott pågår också inom Francie. Vid ett tillfälle någonstans i berättelsens mitt bestämmer sig Francie för att han vill bli korgosse dvs entydigt god. Vi förstår att detta har att göra med att den Heliga Madonnan uppenbarat sig för

honom. Ur ett psykologiskt perspektiv kan det vara intressant att undersöka vad det var i berättelsen som föregick dessa uppenbarelser. Strax innan den Heliga Madonnan uppenbarar sig för Francie har han fått reda på att hans vän Joe har tagit emot en guld fisk som gåva av den förhatlige Phillip Nugent. Detta innebär naturligtvis en oerhörd besvikelse för Francie, vilket gör honom rasande.

Det är välkänt hur svårt det kan vara för en individ att invaderas av stark aggressivitet. Aggressivitet kan för den enskilde vara förbundet med starka tabun och föreställningar om hemska katastrofer. Ett sätt att försvara sig emot aggressiva impulser av det slag vi kan föreställa oss var fallet för Francie kan vara att dela upp sitt inre på så vis att det onda förläggs till någon annan, något annat, i Francies fall till Mrs Nugent för att ge plats åt det ensidigt goda, här gestaltat av den Heliga Madonnan som Francie låter sig uppfyllas av. Hans inre förmår inte härbärgera den kompromiss av gott och ont som är den rimliga konsekvensen av en gynnsam utveckling under barndomsåren. Detta kan vara ett sätt att förstå Francies syner och hans beslut att bli korgosse, ett sätt att kontrollera sitt raseri och den tickande bomb han i själva verket är.

★ När onda krafter kämpar emot de goda ligger det nära till hands att som åskådare ta ställning och välja sida. Hur gör vi i kampen mellan Mrs Nugent och Francie? Var finns våra sympatier, vem "hejar" vi på? Här har regissören inte gjort det helt lätt för oss. Som åskådare hamnar vi i en oundviklig konflikt. Känner vi sympati för en mördare? I *Butcher Boy* är det inte helt lätt att finna varken det entydigt goda eller det entydigt onda. Hur gör regissören för att åstadkomma detta? Vilka är de goda respektive onda krafterna i *Butcher Boy* och hur är de skildrade?

Förluster

I en scen sitter Francie i sitt hem ensam och övergiven. I fönstrets imma gör han en lista över alla som han förlorat, mamma, pappa, Joe, onkel Alo. Dessa förluster utgör onekligen ett tema i Francies liv och har betydelse för det inre raseri som så småningom inte längre låter sig kontrolleras.

Likaså förlorar han "The Beautiful Bundoran", dvs han blir på ett bryskt sätt fräntagen sin allra sista illusion om föräldrarnas kärlek till varandra. Bundoran är den mytomspunna ombesjunga plats där föräldrarna till-

bringade sin smekmånad, en liten idyll vid havet på Irlands västkust. I familjens historia såsom Francie uppfattar den står Bundoran för den tid då pappa ännu inte hade börjat missbruka alkohol, när föräldrarna älskade varandra och pappa var en duktig trumpetare som skulle kunna bli hur berömd som helst. Det visar sig när Francie gör sina efterforskningar att pappan var berusad varje dag under sin smekmånad enligt hotellvärdinnan som fortfarande mindes paret och att han behandlade sin unga fru lika illa då som senare i livet. Bundoran blir också platsen för Joes slutgiltiga förnekande av Francie. När Francie besöker den internatskola där Joe studerar, förnekar Joe att Francie är hans vän och Francie bärs skrikande därifrån.

Trots att Francies pappa misshandlar honom och mamman och är en oduglig alkoholiserad föredetting utan anseende är det en helt annan bild som Francie försöker att behålla av sin far. Francie försöker till och med spela "Oh, mein papa" på pappans trumpet. Han värdar och sköter om sin pappa när han är sjuk.

Besvikelsen som han är på sin pappa och mamma för att de har svikit honom letar han upp platsen för det som skulle kunna vara deras kärlek till varandra för att på så sätt kunna behålla något gott inom sig som har med föräldrarna att göra.

Han försöker att rationalisera Joes förnekande av honom. "Du menar det inte, du sa det för att du var tvungen." Francie kämpar förtvivlat emot det öde som är utstakat för honom.

★ Diskutera de dubbla bilderna av sin far som han verkar brottas med. Vilken funktion kan det tänkas ha för Francie att han försöker behålla bilden av sin far som god?

★ Hitta fler exempel på hur Francie kämpar för det goda inom sig, hur regissören försöker visa oss att det trots allt pågår en kamp inom Francie, innan han ger upp. Uppfattar ni det som en realistisk kamp? Tror ni att det är så det går till inom en människa som gör ondskefulla handlingar?

Familjelivet

I de vetenskapliga undersökningar kring varför unga människor begår våldshandlingar framgår det att de ofta kommer från hem där de själva varit utsatta för allvarligt våld från

I samhällets handelsbod utbyts tankar och skvaller.

föräldrarna, återkommande och icke förutsägbart. Ofta har det förekommit våld mellan föräldrarna och inte sällan har mödrarna varit deprimerade. Deprimerade föräldrar tillskriver gärna sina barn ondsinta intentioner även där sådana intentioner inte finns. I så motto är den bild som ges av Francies familj realistisk och autentisk när det gäller att förstå det våld som Francie utövar.

I Francies värld är det Mrs Nugent som är roten till allt ont. Men antagligen är det mer komplicerat än så. Med den bakgrund Francie har i sin illa fungerande familj är det högst sannolikt att han har åsamkats inre skador som gör att han inte är tillräckligt rustad att möta de påfrestningar, besvikelser och motgångar som livet alltid för med sig, även om inte Mrs Nugent hade funnits.

Det traumatiska arvet

Vad *Butcher Boy* dessutom illustrerar är att människor tenderar att behandla andra såsom de själva blivit behandlade. I sina tidiga relationer införlivar barnet omgivningens sätt att bemöta barnet och skapar sina första föreställningar om sig självt och världen.

Dessa erfarenheter utvecklas till inre arbetsmodeller. Här läggs grunden för att ett misshandlat barn i ett senare skede kan utvecklas till en misshandlande förälder. Vuxna som misshandlats som barn – och som ofta, men inte alltid hatar den som misshandlat dem – brukar förr eller senare komma till förfärande insikter om de påfallande likheter de också har med dem de avskyr. Människan har alltså en tendens att forma nya relationer som stämmer med tidigare erfarenheter och på detta sätt värna om en känsla av kontinuitet. På gott och ont.

★ Diskutera vad det är ni tycker fungerar i Francies familj och vad som inte fungerar. Har han några chanser alls eller är en pojke som Francie uträknad i och med de upplevelser

han har som barn? Hur kommer det sig att någon som blir illa behandlad fortsätter att behandla andra illa när han vet hur det känns?

Våldet

Det våld som Francie utövar är synnerligen grymt och utstuderat. Det sker inte i affekt såtillvida att Francie befinner sig i ett känslorus där han inte är riktigt medveten om vad han gör, slakten på Mrs Nugent undantagen. Francie verkar veta vad han gör när han är våldsam, han planerar och förbereder sig. Han ser inte speciellt förtvivlad eller förvirrad ut. Han kan till och med le ibland och fälla en och annan rolig replik: "jag vet verkligen inte vad jag ska ta mig till med er" (till Mrs Nugent). Det är ett sadistiskt våld han utför, speciellt emot Phillip. Det kan vi se redan i filmens inledning när han tvingar Phillip att byta sina serietidningar emot de äpplen pojkarna stulit från familjens äppelträd och när han lurar Phillip att de är kompisar och tillskansar sig hans notportfölj.

I filmens slutskede bestämmer sig Francie för att bränna ner sitt hem och sig själv. Ska vi förstå detta som att det hat han bär på inte har släckts i och med mordet på Mrs Nugent? Det fungerade inte som den slutgiltiga lösning han hade föreställt sig. Det hat och det raseri han bär på bränner honom inifrån, en eld som bara kan motas med lika mycket eld utifrån.

Francie bränner ned sitt föräldrahem med samma nyktra beslutsamhet och handlingskraft som tidigare i berättelsen och med roliga repliker: "vad här ser ut, jag vet inte var jag ska börja" – som om han skulle städa när han i själva verket ska hålla bensin över och tända eld på sig själv och sitt föräldrahem.

Författaren Alice Miller har skrivit: "Varje mord som inte begås i direkt självförsvar men på någon oskyldig är ett uttryck för ett inre tvång, ett tvång att hämnas misshandel, försummelse och förvirring som uthärdats under barndomen och lämnat de känslor detta gav upphov till förnekade. Det är absolut otänkbart att en mänsklig varelse som från början får kärlek, ömhet, närhet, vägledning, respekt, ärlighet och beskydd av vuxna senare skulle kunna utvecklas till mördare".

★ Hur påverkar det oss som tittare, att Francie på olika sätt är rolig mitt i det hemska?

★ Vad skiljer sadistiskt våld från annat våld? Vad berättar det sadistiska våldet om den som utför det?

★ Grymma handlingar utförda även av barn och unga väcker starka kän-

slor hos omgivningen ofta med högljudda krav på hämnd och straff. Diskutera hur du skulle reagera på om något barn i din omgivning utförde det död som Francie gjorde. Skall han straffas tycker du och hur?

★ Hur ser hämnens psykologi ut? Minskar min egen smärta om jag kan få någon annan att känna det som jag själv har känt? Ge exempel från vardagslivets små hämndaktioner om det kan ligga något i detta!

Ödet

Det vilar något förutbestämt och ödesmättat över berättelsen om Francie Brady. Sten läggs till sten, scen läggs till scen och vi förstår redan tidigt att något hemska ska hända på slutet. Redan tidigt märker vi att Francie är annorlunda. I filmens inledning kallar Mrs Nugent familjen för "grisar". Francies mamma spelar den omätligt populära schlagern med samma namn som filmen "Butcher boy". Francie får arbete som slaktarpojke och gristemat återkommer filmen igenom. Vi får en känsla av att det inte finns något som kan hindra det oundvikliga slut som filmen innehåller.

Detta anknuter också till hur denna historia berättas. Den berättas med stor närvaro och med mycket distans. Djupt inifrån och högt ovanför. Francie kan i en intensiv händelseutveckling helt fjärma sig från handlingen och liksom till åskådaren eller sig själv ropa något i stil med: "Nu rymmer den Otrolige Francie Brady, följ den spännande fortsättningen".

Detta tillsammans med berättarröstens pendlingar mellan närvaro och distans bidrar till att vi inte vet riktigt om vi ska skratta eller gråta, var vi ska placera oss, på vems sida vi ska ställa oss, om filmen egentligen handlar om Francie Brady. Den kanske handlar om något annat. Kanske är Francie i själva verket Irland? Kanske handlar *Butcher Boy* om ett våldtaget oskyldigt Irland.

Berättelsen om Francie Brady är på samma gång en närgående skildring av våldets ansikte med stor psykologisk insikt och skärpa, samt en humoristisk, ömsint skröna till det bigotta religiöst hycklande småstadslivets ära och förbannelse i tidigt sextotal. Precis på den vassa eggen mellan hejdlös optimistisk framtidstro och svartsynta undergångsprofetsior, mellan det lokala och det globala, mellan det gamla och det nya, det moderna och det traditionella.

★ Ta reda på fakta om Irlands historia och förhållande till England, undersök om det kan finnas några paralleller till den historia som berättas i *Butcher Boy*.

Slutscenen

I filmens slutscen möter vi Francie som vuxen när han skrivs ut från det psykiatriska sjukhus där han levt sedan mordet.

Ute ur sjukhuset möter han änyo den Heliga Madonnan som ger honom en liten vit blomma som han krampaktigt håller mellan tummen och pekfingeret. Den lilla vita bräckliga blomman som han mottagit ur jungfru Marias hand kan vi säkert ge flera innebörder. Det skulle kunna vara så att blomman står för något slags spirande hopp för Francie, att inom sig kunna hysa föreställningen om sig själv och världen som både god och ond på samma gång.
★ Vilket intryck ger Francie? Verkar han frisk? Han verkar tycka att den vita blomman är viktig. Vilken betydelse vill ni ge den vita blomman?

Lästips

Miller, Alice; I begynnelsen var uppfostran, Wahlström & Widstrand, Stockholm 1993

Guillou, Jan; Ondskan, Norstedts Förlag, Stockholm, 1981

McCourt, Frank; Ängeln på sjunde trappsteget, MånPocket, 1998

PRODUKTIONSUPPGIFTER:

USA/Irland 1997

Manus: Neil Jordan & Patrick McCabe efter McCabes bok "Butcher Boy"

Regi: Neil Jordan

Foto: Adrian Biddle

Klipp: Anthony Lawson

Musik: Elliot Goldenthal

I ROLLERNA:

Francie Brady – Eamonn Owens

Benny Brady – Stephen Rea

Joe Purcell – Alan Boyle

Mrs Nugent – Fiona Shaw

Jungfru Maria – Sinad O'Connor

Farbror Alo – Ian Hart

Fader Bubbles – Brendan

Gleeson

TEKNISKA UPPGIFTER:

Längd: 110 min

Format: Vidfilm 1,1:85

Ljud: Dolby SRD

Censur: Från 15 år

Svensk premiär: 27.11.1998

DISTRIBUTION:

Warner Bros, Box 9503, 102 74 Stockholm Tel 08-658 10 50, fax 08-658 64 82

Anders Nyman är psykolog vid Rädsla Barnen

zoom